

Heategu tulevikku

TALLINNA LASTEHAIGLA TOETUSFOND

20

nr 5 • 11. mai 2012

Unistuste päev saab ka haiglas olla

EVELIN ILVES

Tallinna Lastehaigla Toetusfondi patroon

Sattusin hiljuti Tartu Postimehest lugema toredat lugu, kuidas Eestis elava taanlanna Marianne Bruhni ellu kutsutud uus sihtasutus Minu Unistuste Päev korraldas oma esimese meeoloka ürituse. Tartu lastekliiniku pisikesed patsiendid kandsid seal kroone ja vaatasid oma kuningliku välimusega etendust «Karjapoiss on kuningas». Vernerih kohvik oli maitsva koogi teinud ja laste käest koguti salajasi unistusi ja soove, mille täitumisele sihtasutuse inimesed loodavad kaasa aidata. Minu meelest oli see üritus märgilise tähendusega.

Lapse kõige tähtsam töö on mäng. Mängides laps areneb, mängides õpib, mängides rõõmustab, vahel ka kurvastab, mäng loob lapsele maailma, mida valitseb tema ise. Mängu läbi kosub keha, ent arenevad ka meeled ja mõttemaailm. Mäng on lausa lapse inimõigus, nagu on kirjas näiteks meie naaberriigi Rootsi põhiseaduses.

Laps peab saama mängida ka siis, kui ta haige on. Sest areng on ju pidev, toimudes igal pisimalgi hetkel. Meil ei

ole õigust lapselt mängu võtta ka siis, kui ta peab päevi või isegi kuid haiglas veetma. Ka siis, kui ta on nakkusohtlik, tal on valus või tõesti väga paha. Ega siis, kui ta on tilguti küljes või tema veres pole elementaarsegi immuunsuse tagamiseks ainsatki leukotsüüti. Muidugi teevad meie tohtrid ja haiglajuhid kõik endast oleneva, et lastele mingeidki mängutingimusi luua. Ent kui selleks eelarvet pole ... ega nemadki võluda saa.

Lapse kõige tähtsam töö on mäng. Mängides laps areneb, mängides õpib, mängides rõõmustab, vahel ka kurvastab, mäng loob lapsele maailma, mida valitseb tema ise.

Rootsi lastehaiglates on lausa eraldi lasteaiaid – ruumid eri vanuses lastele, eri huvidega lastele eri teemadega tegelemiseks. On tube meisterdamiseks, aga ka näiteks teismeliste valju muusika kuulamiseks. Seal kehtib üks

reegel – siin otsustab laps. Kui haiglas otsustavad alati teised – seda, mis protseduurid, millal tõusta ja millal uinuda, millal süüa ja mida juua jne –, ei jää lapse tahtele just palju ruumi. Aga kui hädavajalik on see arenguks! Siin tulevadki appi just selleks loodud organisatsioonid: kes korraldab etendusi või teemapäevi, kes käib päevast päeva multikategelasena või lihtsalt klounina haiglas «tööl». Ka meie möödunud aastal Nikoniga korraldatud fotokoolitus täitis sama eesmärgi. Kuigi vaid üks kord kuus, jätkus selle päeva põnevast külalisest, meeoludest ja uuest õpitust terveks ülejäänud kuuks. Tegevus, mis köidab, võtab aega ja paneb silma särama, aitab terveks saada sama tõhusalt kui määratud ravimid.

Tallinna Lastehaigla Toetusfond mõtleb kallite aparatuuride kõrval ka laste mänguvõimaluste peale. Tallinna lastehaiglas toimus samasugune unistuste päev 9. mail. Me oleme valmis oma häid partnereid, ka lapsevanemaid innustama omalt poolt välja mõtlema midagi sellist nagu SA Minu Unistuste Päev. Sest haigel lapsel on selliseid päevi vähem kui teistel. Terveks saamiseks peaks aga hoopis enam olema. Meie saame aidata!

TALLINNA LASTEHAIGLA
TOETUSFOND

*Kallid sõbrad,
meie südamlik tänu
teile heateo eest!*

Tänu paljudele telefoniannetajatele, Sõprade Ringi liikmetele ja eraannetajatele nii kodus kui vöorsil ning sotsiaalse vastutustundega ettevõtete lahkele toetusele saime 2011.a. Tallinna Lastehaigla muretseda

- väikelaste kõnnirobotile juurde teismeliste ortoosid
- hingamisaparaadi
- elustamislaua
- silmauringute aparadi
- taastusravi jõusaali uued jõutreeningumasinad
- kuus last said endale uhiuued sensoriga insuliinipumbad
- tasusime onkoloogia ja neuroloogia osakonna patsientide kallite ravimite ja ravi eest
- toetasime personali koolitust

**ABI VAJAVATE LASTE
PARANENUD TERVIS
ON MEILE KÕIGILE
SUURIMAKS TÄNUKS**

Annetustelefonid
on endiselt avatud:

900 7705 **5. € annetus**
900 7710 **10. € annetus**
900 7715 **25. € annetus**

Annetusi saab teha kas ühekordse või püsikorraldusena Tallinna Lastehaigla Toetusfondi pangavarvetele:

Swedbank a/a 221001137609
Nordea pank a/a 17000265265
SEB a/a 10220026847017
Sampo pank a/a 333306720007

Kõige lihtsamalt läbi kodulehe
www.toetusfond.ee

Parim ravim vaimsele tervisele

HANNO PEVKUR
sotsiaalminister

Tallinna Lastehaigla Toetusfondi ajalugu kinnitab, et ühiskonna küpsedes muutub oluliselt ka heategevuse roll ühiskonnas. Kui 20 aastat tagasi vajasime riigina abi välismaalt, siis üha enam oleme valmis ühiskonnana aitama üksteist – eelkõige neid, kellel ei lähe hetkel nii hästi kui võiks minna. Mina julgen arvata, et heategevus on üks parimaid ravimeid ühiskonna vaimsele tervisele. Loomulikult peab riik suutma tagada arstiabi ja ka sotsiaalse kindlustunde kõigile ühiskonna liikmetele. Kuid teisest küljest olemegi meie ise – Eesti inimesed – see riik, kes peab üksteist toetama, kui selleks on vajadus. Need vajadused saavad küll varem või hiljem täidetud, kuid neid tuleb pidevalt juurde. Täitmata vajadusi on alati!

Eraalgatus näitab küpsed ja hoolivat ühiskonda

Möödunud aastal Tallinna lastehaiglas jõudnud laste kõnnirobot kui Eesti kõigi aegade suurim eraalgatuslik heategevusprojekt tõestab, et mõnikord on vaja lihtsalt innukust ja initsiatiivi, et asjad juhtuksid – ning siis saab kaasa- ta ka riiki. Väike Elisabeth, kelle perekond selle projekti algatas, teeb oma esimesi samme. Kui ei oleks olnud al-

gatust, ei oleks võib-olla ka neid samme. Tahe muuta, tahe teha asju paremini on heategevuse liikumapanevad jõud.

Alati ei olegi rahaline panus see, mis on tõeliselt suur heategu. Suurem on see, kui me ise võtame midagi head ette – annetame oma vaba aega, tööd ja unikaalseid oskusi, mida kellelgi teisel ei ole.

Nagu lastehaigla toetusfond on alati rõhutanud, ei tee heategevus head mitte ainult neile, kellele head tehakse, vaid ka vähemalt sama palju neile, kes saavad heategevusprojekti kaudu head teha. Küsimus ei ole ju selles, kas meie ühisest (loe: riigi) rahakotist saavad mõned aparaadid ostetud või mitte. Küsimus on selles, kas heategevuse kaudu saame endale tervema ja hoolivama ühiskonna. Ning selle eesmärgi poole liikumine ei ole mitte ainult iga inimese võimalus, vaid ühisel reeglitest tulenev kohustus.

Loomulikult on väga tähtis, kuidas meist igapäev üksteist lähed, kuid see sõltub suurel määral sellest, kuidas lähed meie ühiskonnal tervikuna.

Need tuhanded inimesed, kes on teinud annetusi erinevatesse toetusprojektidesse, on andnud märkimisväärse panuse ühiskonna muutmiseks tervemaks ja mõistvamaks. Ning alati ei olegi rahaline panus see, mis on tõeliselt suur heategu. Suurem on see, kui me ise võtame midagi head ette – annetame oma vaba aega, tööd ja unikaalseid oskusi, mida kellelgi teisel ei ole.

Meditatsioon päästab operatiivsus elusid

Meditatsioon on heategevuse roll vastisegi suurem kui mitmes teises eluvaldkonnas. Tihtipeale on just eraalgatus see, mis annab olulise tõuke uute innovaatiliste ravimite ja/või aparatuuride Eestisse jõudmiseks. Lastehaigla kõnnirobot oli just selline projekt ja see projekt on praeguseks oma vajalikkust ka tõestanud.

Samuti on näiteks lastehaigla toetusfond finantseerinud lühiajaliselt erinevaid kalleid ravimeid, mis mõne aja pärast on tulnud ka haigekassa finantseeritavate ravimite nimekirja.

Kokkuvõtvalt on äärmiselt hea meel tõdeda, et Tallinna Lastehaigla Toetusfondi – kui Eesti kõige suurema eraalgatusliku toetusfondi, mis oli üks esimesi ning paljuski ka teistele fondidele innustuseks ja eeskujuks – 20-aastane ajalugu näitab, et Eestis saab head teha küll – ja väga palju!

Armastus aitab kõige paremini

JANEK MÄGGI

Tallinna Lastehaigla Toetusfondi nõukogu esimees

Tallinna Lastehaigla Toetusfond on loodud selleks, et aidata neid, kes abi vajavad, kuid kes ise ennast aidata ei saa või suuda. Paljud aparaadid, mis oleme ostnud, ning ravid, mida oleme toetanud, on olnud sellised, mis vajavad enamiku perekondade võimaluste piire ületavat tuge. Me oleme saanud teha, üheskoos kõigi annetajatega, midagi sellist, millest tulenevat tänutunnet on raske sõnadesse panna. Ja polegi vaja. Pikk rõõmsatele nägudele kõnetab.

Eesti suurima sarnase heategevusfondina jätkame seda tööd ja tahame, et need, kes saaksid selles töös meiega kaasa lüüa, saaksid seda võimalikult lihtsalt teha. Soov aidata on meid innustanud kõik need ligi 20 aastat, mil fond on tegutsenud.

Kuid praktilise abi kõrval on Tallinna Lastehaigla Toetusfondil veel teinegi roll. Luua ühiskonda, mis hoolib üksteisest – kus perekond on väärtus. Perekond, kus on isa ja ema, kus on armastus üksteise suhtes, ei kasvata mitte ainult tervemaid kodanikke, vaid ka ravib meid. Positiivne keskkond aitab üle ja võitu saada eluolukordadest, mis tekitavad jõuetust, väsimust ning suunavad alla andma.

Kui ka tuled kurvalt, siis lähed rõõmsalt

Sõna «haigla» sõna ei kõla rõõmsameelselt. Haiglasse läheme või satume

siis, kui on mure või probleem. Kuid hea on, kui saame aga haiglast lahkuda rõõmsameelselt või vähemalt rõõmsameelselt.

Ükskõik, mis on juhtunud ja mis põhjusel on juhtunud, ei loe see palju, kui olukord on käes. Siis on tähtis, mis edasi saab. Arstid ja õed teevad iga päev suuri heategusid. Kuid just lastehaigla kontekstis on arstide ja õdede kõrval need kõige tähtsamad aitajad isa ja ema ning muudugi õed ja vennad, kelle toeta ükski haige niisama lihtsalt ei parane. Hea sõna võidab võõra väe, ütleb vanasõna.

Meie tänased sammud viivad meid homme just sellele rajale, kuhu poole me astuma hakkasime.

Meie tänased sammud viivad meid homme just sellele rajale, kuhu poole me astuma hakkasime. Lisaks sellele, et me mõtleme, kuidas saada terveks, on vaja mõelda ka sellele, kuidas olla terved. Lihtsad asjad, nagu tervislik toit, sportlik eluviis, rõõmus meel ja mõtestatud elu, ei ole siiski nii iseenesest mõistetavad kui see meile, täiskasvanutele, tundub. Neid tuleb õppida. Ja õppida saab siis, kui keegi õpetab.

Vaimse tervise ja hinge eest tuleb samuti hoolt kanda, nagu Joosep Toots täiskasvanuna hästi teadis. Lisaks oma lastele, kes ootavad, et me neid kallistame ja armastame, puutume kokku

väga paljude lastega, kes ei ole küll meie lapsed, kuid saavad meie eludest ja tegudest mõjutatud. Ole sa kõster või kooliõpetaja, kuulavad need lapsed sinu sõna või mitte, kasvatus ja õpetuse mõju on elukestev.

Otsida tuleb teiste kasu

Head teod ei saa algust mitte konkreetse heategevuse tegemisest, vaid hea olemisest. Võimalusi inimesi aidata on palju rohkem, kui me neid ära kasutame. Eriti laste puhul, eriti haiguste puhul.

Aeg-ajalt tundub mulle, et me oleme oma riigist väsinud. Me ei väärtusta seda, mis meil on. Ja meil on palju rohkem, kui me tajume. Heategevus on küll üks kitsas eluvaldkond, mis aitab meil «väsimusest» üle saada, kuid ta on paljudest teistest üllam ja õilistavam. Paulus ütleb Korintuse kirjas, et armastus ei otsi omakasu, vaid ta otsib teiste kasu. Võib-olla selles mõttes ongi kogu heategevuse olemus lahti mõtestatud.

Mida me vajame? Armastust. Armastuse puudus ei vaeva mitte ainult Eesti ühiskonda, vaid kogu läänelikk maailma. Ebapüsivad suhted ei näita mitte seda, et meie partnerid ja teekaaslased on sedavõrd halvemaks muutunud ning nendega ei ole võimalik koos midagi teha-elada-olla, vaid seda, et me ei hooli teiste tunnetest. Meil pole armastust. On omakasu. Selle haiguse vastu tuleb ühiskonnas hoolega võidelda, sest just seetõttu on meie lapsed haigemad ja saavad aeglasemalt terveks.

Tallinna Lastehaigla Toetusfondi mõte on selge: me tahame laste kõrval ravida ka ühiskonda – armastusega.

Saara koos emaga.

Tüdruk, kelle aadress on lastehaigla

Tallinna lastehaigla intensiivraviosakonna vasaku tiiva tagumise nurga seinal on pildid 3-aastase Saara maailmast: Saarast emaga sünnitusmajas. Saarast isaga. Saara väikest õest. Saarast ja õest. Saarast rõõmsana (peaaegu alati rõõmsana!), Saarast tõsisemana. Saarast igas vanuses ja rakursi alt. Kuid tähelepanelikumalt vaadates on peaaegu kõik tüdrukuga seotud pildid haigla(te)s tehtud.

Seda sellepärast, et see lokiispäine targa pilguga laps ei ole elus päevagi kodus elanud.

Ühel aprillikuu kolmapäeval, kui ema Margot on nõustunud pisitütre rääkimise, istub osakonna väike püsielanik voodil, pilk kinnitatud arvutiakraanil liikuvale multifilmile.

Saara ja haigla

Kui sai selgeks, et laps peab pikemaks ajaks haiglasse jääma, pole vanemad jätnud vahele ühtegi päeva, et tütrat vaatamas käia.

Isa päevad on teisipäev ja reede – siis saab ta töö juurest kaks ja pool tundi «Saara-aega». Ema päevad on ülejäänud – tema jõuab haiglasse tavaliselt kell 12 ja lahkub hilisõhtul, kui laps on magama jäänud. Eelmise aasta aprillist hakkas haiglas käima ka väike õde, kes praegu on pooleteiseaastane.

Haigla töötajad räägivad, et oma arengult ja olemiselt on Saara laps nagu laps ikka: mängib, mürab, naerab,

nutab. Tal on omad lemmikud personali hulgas – ja vastupidi. Ainult ootamatuste vältimiseks on teda vaja pidevalt jälgida. Väike viirus, mis teiste suuremat häda ei põhjusta, võib talle palju kurja teha.

Saara sündimine

«Saara sündis õigeaegselt Ida-Tallinna keskhaigla sünnitusmajas. Korraks pandi ta mulle kõhu peale, kus ta tegi «vääks» – ja läks siniseks,» meenutab tüdruku ema Margot, kes ei osanud midagi kahtlustada – rasedus oli kulgenud normaalselt.

«Viis päeva olime Ida-Tallinna intensiivis, edasi viidi meid Tallinna lastehaigla üheksandasse osakonda. Kaks päeva saime seal olla, siis läks asi juba nii halvaks, et meid toodi intensiivraviosakonda üle. Siit läks sõit Tartusse operatsioonile, sest midagi oli väga valesti. Lapse vereringe käis valepidi.»

Saara ja operatsioonid

Protseidure ja operatsioone on Saarale tehtud nii palju, et kõiki ükshaaval ja ajaliselt õiges järjekorras nimetada käib emale üle jõu. Aga ta teeb proovi.

«Alguses oli Saarel trahheobronhomaalatsioon. Selle tõttu sai ta kuuajase trahhestoomi. Kui ta sai kolm kuud vanaks, pandi talle gastroom. Ühtekokku on Saarale tehtud kolm kopsubiopsiat.»

Mais, kui tüdruk oli kümme-üksteist kuud vana, oli südameoperatsioon

– suleti südame vaheseina-augud. See on olnud seni raskeim operatsioon. Ent mida aeg edasi, seda rängemalt ta neid läbi elab.

Saara ja rääkimine

Tüdruku kohta, kes ei ole kunagi sõnagi lausunud, on Saara siiski harukordselt jutukas. Suhtlemine käib viipekeele abiga. Seda räägib ta peamiselt emaga.

Ema õppis esimesena ära nende sõnade käemärgid, mida laps väljendada soovis. Tüdruk oli siis umbes aastane. «Otsisin enda jaoks kurtide ühingu midagi õpikulaadset. Viipekeelseid asju on Eestis väga raske saada. Kursusi korraldatakse kord aastas, kohad on täis. Eelmise aasta lõpul anti välja viipekeele aabits.»

Üle kõige meeldivad Saarale autod. Neid armastab ta haiglaakna juures vaatamas ja näitamas käia. Ta nimetab värve, osutab autodele ja on selle juures üliõnnelik: «Ema, vaata, sinine auto, ema, vaata, punane auto!»

Saara ja jonn

«Kui aga Saara on näinud näiteks rohelist autot ja mina ei ole, on ta solvunud!» naerab ema. Solvuda ja väga pahaseks saada võib tirts paljudel puhkedel. Kui ta vajab tähelepanu, ema aga räägib parasjagu kellegagi või tegeleb millegi muuga, tõuseb pisikene rusikas ja teeb «laksaki».

Loomulikult saab Saara riielda ja te-

maga võetakse ette tõsisem jutuajamine, kuid äraspidises järjekorras. Kui ema näeb, et tüdrukut on tabanud jonniuur, laseb ta tal rahulikult hinge tühjaks nutta ja keerab aparaadist hapnikku ... juurde. Et lapsel hea oleks ja ta siniseks ei läheks.

Pärast seda on aeg käitumise üksikasjade arutamise juurde tagasi tulla.

Saara ja toit

Ema on algusest peale tahtnud, et tütar saaks haiglas süüa sama toitu, mida teised pereliikmed kodus. Ta valmistab ette portsud, mida ta kas ise või osakonna õed toidukordade ajal lapsele gastroomi kaudu manustavad.

Lemmikmaitseid ja lõhnu ei pruug-

gi Saara tunda, sest suu kaudu ta ei söö ning nina kaudu ei hingata.

Midagi tüdruku aistingutega, neelamisrefleksiga siiski toimub. Sokolaad ja pulgakommid näivad talle meeldivat, neid on ta ka iseseisvalt limpsinud.

Äärmiselt tundlik on laps püreesse sattunud terade vastu. Siis on jälle põhjust jonnida!

Saara ja kojumine

Milla Saara koju saab, on mõte, mida perekonda liialt tagant ei kiirusta. 2012. aasta jaanuaris katsetati «pehme üleminekuga» intensiivraviosakonnast pediatriaosakonda.

«Oleme abikaasaga otsustanud, et kui Saara seisund on nii stabiilne, et temaga saaks pediatriaosakonda minna, läheme juba koju,» ütleb Margot. «Mina ei ole nõus teda hetkekski järelevalveta jätta, tavaosakond tähendaks minu jaoks, et peaksin ise ööpäevaks haiglasse tulema. Aga mul on pere ja teine laps!»

Praegu on Saarel turvaline intensiivraviosakonnas. Siin valvatakse teda 24 tundi ööpäevas, iga hingamiskahin, iga südamelööök on õdede ja arstide jaoks «peo peal».

Teoreetiliselt on võimalik, et ühel päeval tulebki minna. Selle aasta alguses ostis Tallinna Lastehaigla Toetusfond talle 16 000 eurot maksnud portatiivse professionaalse hingamisaparaadi, mis lubaks Saarel vanematega kas või maailma otsa rännata, «hingamine kohvriga kaasas». (HT)

Kommentaari

KATRIN LUTS

SA Tallinna Lastehaigla pediatriakliiniku juhataja

Saarel diagnoositi algselt hingamisteede lõtvus. Hiljem on lisandunud kopsuvereringe rõhu kõrgenemine.

Kuna Saarel tekivad aeg-ajalt hingamisprobleemid ka pideva aparaathingamise foonil, vajab ta pidevat ööpäevaringset individuaalset jälgimist.

Õnne valem

INNA KRAMER

Tallinna Lastehaigla Toetusfondi juhataja

Kui täppisteaduste valemid lubavad valdavalt vaid üht ja ainust lahenduskäiku ja oma suva järgi neid tõlgendada ei saa, siis õnne valem on igapäevaks individuaalne ja kordumatu.

Ajakirjanik Tiina Jõgeda on juba aastaid Eesti Ekspressis oma samanimelises rubriigis lakanud kaasakiskuvalt probleeme ja nähtusi ühiskonnas. Ta ei kehtesta järjekordseid reegleid, vaid annab lugejale võimaluse järele mõelda – kas või kirjutatuga mitte nõustuda ja vastu vaielda – ning isiklik õnne valem välja raalida. Selline valem peaks aitama inimest jõuda sisemise rahulolu ja tasakaaluni, mis meie kiire, närvilises ja teinekord probleemiderohkes igapäevaelus vägagi kasuks tuleb.

Ometi tundub mulle, et tegelikult eksisteerib ka suhete ja praktilise elu mõtestamises üks universaalsemat sorti «õnne valem», mis ka Jõgeda artiklites käsitlemist leiab.

«On ära mõõdetud, et teistele head tegemine tõstab endorfiinide taset ehk et heategevus on puhas neurobioloogiline mõnuallikas,» kirjutab Jõgeda. Ja: «Üks proua rääkis mulle, kuidas tema oma halvast tujust jagu saab. «Kui meel läheb nii mustaks, et nutma ajab, siis ostan nii palju jäätist, kui kätte mahub, lähen Raekoja platsile ja jagan need võõrastele laiali. Inimeste üllatunud ja rõõmsaid nägusid nähes läheb endal ka olemine kergemaks.»»*

Armastus ei anna alla

Tõepoolest: igapäevane tegutsemine heategevuses aitab tasakaalu ja rahulolu saavutada. Teiselt poolt ei saa me teinekord ka ise aru, kui vähe on õnneks vaja või kui õnnelikud juba oleme

Hea tegemiseks on palju võimalusi

- Võib aidata prillid koju unustanud vanamemmel poes imepisikeses kirjas etiketti lugeda; võtta käest kinni ja aidata üle tee koolijüts, kes on selleks tükk aega õiget momenti oodanud; aidata kimbatuses oleval pisipõnnil rahvamassis ema üles otsida.
- Võib käia loomade varjupaigas koertega jalutamas ja hullamas või tulla eelneval kokkuleppel lastehaiglasse lastele muinasjutte ette lugema või käsitööd tegema.
- Kui aega vähe, aga soov aidata olemas, on alati võimalus abivajajaid ka rahaliselt toetada.

– seni kuni leiame iseennast või näeme kedagi teist sattumas eluliselt raskesse olukorda. Meie kohus on suhtuda empaatiaga kaaskodanike muredesse ja probleemidesse.

Loodan väga, et adume, kui suur kingitus on terve laps. Olen oma töös palju puutunud kokku haigete laste ja nende vanematega. Ma ei väsi imetlemast nende jaksu raske koormaga toimel tulemisel, kuigi ka neil on kindlasti päevi, mil nad kogevad jõuetust või kiusatust alla anda.

Grööni vanasõna ütleb: «Kui sa oled jõudnud nii kaugele, et ei suuda teha enam ainsatki sammu, oled ära käinud ainult poole teest, milleks sa võimeline oled.»

Armastav lapsevanem jätkab võitlust kõige kallima eest tingimusteta ka siis, kui jõudu napib.

Kuidas pakkuda vanematele haigla pinnal veidikegi võimalust taastuda, on üks järgmisi teemasid, mida toetusfondiga lähitulevikus arutama hakame.

Inna Kramer koos toetusfondi nõukogu liikme Tiit Kõuhknaga.

Praegu tegeleme peamiselt haigla väikeste patsientide abistamisega seotud ülesannetega.

Kuidas aidata?

Oleme lastehaigla toetusfondis pannud igal aastal rõhu ühele suurprojektile, mille heaks just selle aastanumbri sees toetust kogume. Alati saab meie kodulehelt www.toetusfond.ee lugeda ka kõigist soovide nimekirjas olevatest vajadustest. Täiesti omaette toetusobjekt on reservfond eriti kriitilisteks juhtu-

deks, millest saame toetada viivitamatult vajaliku ravimi või aparatuuri ostu.

Tänases lehes on lugu lastehaigla intensiivraviosakonnas elavast väikesest Saarast, kes saaks põhimõtteliselt juba täna haiglast koju minna, sest hankisime talle – teie abiga muidugi – vajaliku 16 000 eurot maksva hingamisaparaadi.

Paari kuu eest tuli haigla onkoloogidel lapse elu päästmiseks muretseda 24 tunni jooksul vajalik ravim Rootsist. Oli nädalavahetus. Ravim jõudis kohale vaat et viimasel, kriitilisel minutil.

Olime rohu valmis varumisest n-õ ettenägematuks juhaks rääkinud juba mõnda aega, aga et otsest vajadust polnud, ostu ikka edasi lükanud. Nüüd on meil 15 000 eurot maksev ravimidoos kapis ootel, vältimaks närvesöövät ajaga võidujooksu edaspidi.

Me vajame teie abi, et päästa elusid. Täna ja tulevikus.

* Tiina Jõgeda, «Kuidas olla ubuntu?». «Õnne valem», OÜ Hea Lugu, Tallinn 2011

1599 tasuline nõuandetelefon «Lastearst kuuleb».

Küsimustele vastavad kogenud lastearstid, avatud kella 8–24, minuti hind 1 €.

Tee ühekordne annetus –

kiire, kerge ja kindel annetusviis. Sinu annetus aitab muuta!

SA Tallinna Lastehaigla Toetusfondi arveldusarved:

Swedbank 221001137609
Nordeapank 17000265265
SEB 10220026847017

Külasta TFi uuenenud kodulehekülge

www.toetusfond.ee ja avasta uusi võimalusi lastehaigla patsientide toetamiseks.

Sõlmi pangas püsikorraldus –

mugav annetajale ning kindlustunnet tagav annetusviis haiglale!

Tee annetus oma sõbra, sugulase või tuttava eest tema sünnipäeval või muul tähtpäeval. **Aita aidata!**

Saada sõbrale või tuttavale e-kaart TFi kodulehelt www.toetusfond.ee.

Helista annetustelefonile:

9007705 annetat 50 krooni
9007710 annetat 100 krooni
9007715 annetat 500 krooni

Osta Boris Lehtlaane CD-plaat ja toeta koos lauljaga lastehaigla väike-seid patsiente.

Osta jõulukaart – jõuluajal rõõmusta oma lähedasi Tallinna lastehaigla heaks müüdavate jõulukaartidega!

Lapsed moodustavad **25 protsenti meie elanikkonnast**, kuid **100 protsenti meie tulevikust**. Tulevikku suunatud annetusega saad sa jätta maha märgi endast, kindlustades nii igale lapsele parima võimaluse eluterveks tulevikuks.

Planeeritud annetusega Tallinna Lastehaigla Toetusfondi heaks (millest levinuim on päranduse, kinnisvara või aktsiate/osaluste osaline või täies mahus pärandamine heategevuslikuks otsatarbeks) **muudad sa tulevaste põlvkondade elu.**

Lastehaiglas töötas fotoring

Eelmisel aastal korraldas I AM Photographer Eesti esimese fotokonverentsi «Klõps». Esinejateks olid Eesti tuntumad fotograafid Kauppo Kikas, Sven Zacek ja pressifotograaf Rai-go Pajula.

Konverentsi korraldaja Anne-Ly Mitt meenutab: «Klõpsu» korraldades määrasime kohe, et tuleb teha ka hea tegu. Kõigepealt tuli mõte kaasata projekti Evelin Ilves ja kuna tema on lastehaigla toetusfondi patroon, siis järgmiseks kohtusime juba toetusfondi juhataja Inna Krameriga ja arutasime, kuidas oleks mõistlik piletitulu kasutada. Koos jõudsime fotoringi teemani.»

Konverentsi piletitulu annetati Tallinna lastehaigla onko-hematoloogia osakonnale fotoringi alustamiseks ja Nikoni digitaalkaamerate ostuks. Kord kuus hakkas lastehaiglas Aivar Pihelgase käe all toimuma fotoring.

«Ja lõpuks sai valmis fantastiline näitus!» rõõustab Anne-Ly Mitt. Tallinna lastehaigla fotoringi laste pildistatud tööd said ArtPrinti toetusel näituseküpseks enne 2011. aasta jõule. Kuna fotokaamerad olid lastega kaasas ka siis, kui nad ei viibinud haiglas, ongi näituse «Pildid teevad head» enamik töid valminud väljaspool haiglat.

Anne-Ly Mitt kirjeldab, mis talle näituse avamiselt kõige enam südamesse läks: «Üks viieaastane poiss nägi näitusel oma pilti – ja mis nägu tal oli! Ta oli koos isaga, tiris selle kättpidi pildi juurde, nägu niiii tähtis ees: vaata, minu foto on näitusel! Meie jaoks oli oluline minna kohta, kus käia on raske, ületada ehk iseennast ja tekitada seal uusi elamusi ning uusi kogemusi. Haiglas on lapsel nukker olla, aga lisaks sellele ka igav – seega soovisime natukenegi pakkuda põnevust. Ja tõde on, et kui fotoring külalisega tuli, löid neil silmad särama!»

Fotokoolitaja Aivar Pihelgas nendib: «Fotoringi mõte oli eelkõige selles, et lapsed saaksid haiglas mingi positiivse emotsiooni. Haigla ei pea seostuma vaid valu ja kodust ära olemise tundega. Seepärast otsustasin, et iga kord, kui lähen haiglasse, võtan kaasa oma

Mustkunstnik Charlekas.

Zooloog Aleksei Turovski.

sõpru – inimesi, kellel on lastele midagi pakkuda. Samas tekkis ka lastel hea võimalus haiglas seda positiivset emotsiooni pildistada. Fotograafiat õpetasin pilte analüüsides ja nõuandeid jagades. Meist said lastega peagi head sõbrad. Tore oli haiglas neid kohata ja juba kaugelt hõigati tervitusi ning kiirustati jutustama, mida kodus olles sai pildistatud. Mis puutub piltide positiivsesse jõudu, siis iga seda rõõmukildu võid sa kogeda ikka ja jälle uuesti niipea, kui neid pilte vaatad. Järelikult on positiivse hetke mõju tänu fotole palju kestvam, kui vaid kogetud reaalne aeg. Seda mõtet pooldas ka osakonna raviarst dr Kadri Saks.»

Fotoring töötas haiglakoridoris. Lapsed istusid toolidel ja põrandal

maas. Sageli olid nad samal ajal ühendatud aparaatidega, mis doseerisid nende kehasse ravimeid. Vahel haaras külaliste pakutav niivõrd, et lapsi pidi valvama, et nad ei unustaks: nad on voolikutega masinaga ühendatud. Ja millise õhinaga pildistati toimuvat!

«Pea rõõmuga mainima, et mitte kunagi ei öelnud mitte ainuski külaline ära. Alati leiti võimalus see tunnike päevast vabaks teha,» räägib Aivar Pihelgas. «Nukuteatri inimesed olid külalisteks esimestena. Hetkega muutus haigla koridor teatrilavaks. Lastele oli kõige tähtsam see, et nad said eluta nukule ise elu anda ja neid liikuma-kõnelema äratada. Mustkunstnikuga kaasas olnud tuvid olid lemmikud ja mitte selle pärast, et need ilmusid äkki välja põlema pistetud ajalehest, vaid sellepärast, et mustkunstnik Charlekas lubas neid silitada ja käe peale istuma võtta. Uku Suviste laulud olid nii südamlikud, et märkasin, kuidas vaatama kogunenud haiglapersonali silmadest voolasid pisarad. Karlsson oli nii tõetruu, et väike Sander istus tükki aega haigla aknal ja ootas, et näeb ära lendavat propelleriga mehikest. Meikarid andsid lastele võimaluse muutada ämblikmeheks või tekkis põsele hoopis pisike liblikas või lepatriinu. Reet Helisabeth Karm joonistas suure pildi, mis koosnes laste väljamõeldud tegelaskujudest, ja samal ajal musitseeris Triinu Taul. Ja muidugi Aleksei Turovski oma putukate ja kilpkonnadega. Iga kord toimus tänu nendele inimestele haiglas väike ime ja mina usun, et see oli tervendav ime.»

«Pilte oli palju ja erineva tasemega. Kuid 17-aastase Natalja pildid olid klass omaette. Selles noores tütarlapses nägin ma annet ja mul oli väga hea meel, et ta kinkis haiglale mõned tööd. See oli sellest fotoringist väga tugev fotograafiline tulemus,» tunnustab Pihelgas. (HT)

«Klõpsu» korraldaja: I AM Photographer (OÜ Fotoakadeemia). Peasponsor, kelle abiga konverents korraldati, et piletiraha sai annetada – Nikon.

Tasuline
nõuandetelefon
1599
Lastearst
kuuleb

Vastavad kogenud
lastearstid
kell 8-24 E-P
kõneminuti hind 1€

Toetusfond ja lasteneuroloogia

VALENTIN SANDER

SA Tallinna Lastehaigla neuroloogia- ja taastusravi osakonna juhataja

S ageli küsitakse, miks üldse haiglate juures on toetusfondid, miks riik haiglatele aparateid ei osta või näiteks ei maksa kinni kalleid ravimeid harvaesinevate haiguste põdejatele.

Meenutan – koos Eesti iseseisvuse taaskehtestamisega saabus kapitalism ka meditsiini ning perearstidest said eraettevõtjad, haiglatest ja muudest tervishoiuasutustest aga eraõiguslikud sihtasutused ja aktsiaseltsid.

Haiglatel endal lasub tegelikult vastutus kogu oma majandustegevuse, kaasa arvatud patsientide raviks mõeldud diagnoosimis- ja ravivahendite soetamise ees. Seda olukorras, kus majandustegevuses on ainsaks oluliseks rahaallikaks füüsiliste isikute palga alusel makstav sotsiaalmaks. Ehkki meditsiinisüsteemis makstavad palgad on neli-viis korda väiksemad kui Soomes, maksab aparaat, mida haiglad soetavad, sama palju kui Soomes.

Selleks et kuidagiviisi toime tulla, peavad raviasutused sõnastama oma prioriteedid, sealjuures lähtutakse nende koostamisel enamasti tervishoiuökonomikast – st tervishoiuteenuste madalate hindade juures peab soetatav seade «teenindama» väga suurt hulka patsiente, et see ennast ära tasuks.

Agaku «sihtgrupp» on väike ja nende aitamiseks vajaliku seadme hind on tervishoiuökonomika vaatevinklist liiga kõrge, on vaja teist finantseerijat, sellist, kes ei pea lähtuma kulusuvusest, vaid võib endale lubada oma tegevuse aluseks võtta eetilised kategooriad. Nii suguste finantsprojektide teostamiseks ongi ideaalsed sellised mittetulundusühingud nagu Tallinna Lastehaigla Toetusfond.

Parimaks näiteks selliste projekti eluviimisel oli kõnniroboti hankimine liikumispuudega laste raviks. Raske on ette kujutada ebaökonomisemat seadet – vaevalt 200 inimest, kes seda teenust vajavad, väga pikk, isegi aastaid kestev raviperiood, et tõelist efekti näha, ja vanas rahas ligi viie miljoni kroonine hind. Tervishoiuasutuse finantseeringule lootma jäädes oleks see unistuseks jäänudki. Kuid isikualgatu-

Dr Valentin Sander koos Šveitsi-Eesti Koostööprogrammi juhi Christina Griederiga.

sel põhinev projekt Elisabeth, Puutege Inimeste Koda ja Tallinna Lastehaigla Toetusfond löid käed, hiljem lisas oma olulise osa Šveitsi valitsus ning unistus saigi teoks.

Tõsi, algul oli palju skeptikuid robotravi efektiivsuse osas, kuna selleks ajaks oli ilmunud suhteliselt vähe artikleid, mille alusel robotravi tõendus- ja efektiivsuseks pidada, kuid praegu on meetod levinud väga paljudes

keskustesse üle maailma ja tõendus- ja põhinev info on saadud.

15 kuu jooksul on kõnnirobotil ravil käinud 95 last, läbitud on 1232 kõnniravi tundi. Praegu võib öelda, et Eestis võiks olla veel üks kõnnirobot – Tartus.

Järgmine oluline projekt liikumishäiretega laste toetuseks oli elektromüograafi hankimine haiglale. Raha ostuks tuli «Tantsud tähtedega» saatest.

Sel seadmel on abi liikumishäirete ravis pisut kauem kui kõnnirobotil – see seade on diagnostiline, kuid suurel osal juhtudest seotud just liikumishäirete põhjuste selgitamisega, nende raskustaseme tuvastamisega ja ka paranemise hindamisega. See tähendab, et töö tulemusel, mida me saame kõnnirobotil lapsi trennides, on nüüd objektiivselt mõõdetavad. Ning lõpuks – sellel seadmel on oluline roll ohutuse tagamisel

raskete selgroo-operatsioonide tegemisel. Kui operatsiooni käigus selgroogu sirgeks «venitatakse», esineb oht, et seljaaju jääb verevarustuse ja ning operatsioon võib lõppeda halvatusena. Tänu aparaadi «vanemale vennale», mis seni meid teenis, on meil õnnestunud neid rasked täielikult vältida.

Tänu «tantsivatele tähtedele» on praeguseks ostuhange läbi viidud ning parima hinna-kvaliteedi suhtega elektromüograaf võetakse kasutusse paari nädala jooksul.

Lõpuks ka ühest tulevikuprojektist. See puudutab niisugust haigust nagu epilepsia ehk langetõbi. Seda haigust põeb Eestis hinnanguliselt 7000 haiget, neist kuni 2000 on lapsed. See on haigus, mis tervele inimesele põhjustab võõristust ja umbusku, selle haiguse põdejale aga häbenemist ja märgistatuse tunnet. Võib-olla umbusu, aga võib-olla ka ükskõiksuse tõttu ei suutnud me äratada televisiooni huvi selle teema käsitlemiseks üle-euroopalisel epilepsiapäeval.

Võib-olla kõlab see uskumatult, aga umbes kolmandikul juhtudest on võimalik sellest haigusest täielikult tervistada, teine kolmandik aga võib õige ravi korral elada hoogu kartmata, ehkki see ravi võib kesta terve elu.

Selleks et me suudaksime sellist edu tagada, peavad meil olema kõige kaasajemad diagnoosimismeetodid. Selleks on EEG (elektroentsefalograafia) laboratoorium. EEG on iseenesest aju elektrilist aktiivsust registreeriv seade, mis võimaldab inimesel esineda võivate haigussõostude olemust kindlaks määrata. See töötab sünkroonis videosalvestusseadmega ning kui kogu pilt kokku panna, saame me aru, missugused ajutalitluse häired põhjustavad haigussõoste. Õige arusaamine on ka õigeima ravi tagatis. Uuringud niisuguses laboris on pikad – kuni viis ööpäeva järjest. Seetõttu peab patsient saama uuringu ajal liikuda, süüa ja ta ei tohiks tunda end ahistatult, st süsteem peab olema juhtmevaba, sellevõrra ka kallim.

Seda ligi miljoni krooni jagu eurosid Tallinna lastehaigla lähiaastatel välja käia ei saa.

Kõik lootused on seega pandud Tallinna Lastehaigla Toetusfondile. Ja ka usk, sest ka palju suuremad unistused on täitunud.

Beebid saavad kingiks uhiuue teki ja padja

Pärnumaa kodutekstiilide tootja AS Wendre alustas koos Tallinna Lastehaigla Toetusfondi ja Eesti Õmmaemandate Ühinguuga aasta alguses heategevusprojekti, millega kingib kolme aasta jooksul igale Eestis sündivale lapsele teki ja padjast koosneva komplekti. Sel ajal sünnib Eestis umbes 45 000 last.

Tallinna Lastehaigla Toetusfondi patroon Evelin Ilves märkis Pärnu haiglas esimest magamiskomplekti üle andes, et ühiskonna küpsust ja hoolivust näitab suhtumine lastesse ja eakatesse. «Ühiskonna tugevus ja turvalisus sõltub kõigi meie suhtumisest, märkamisest, tegutsemisest ja julgusest. Tillukeses ühiskonnas, nagu me oleme, on iga inimene – nii suur kui väike – väärtuslik nii oma perele kui kogu riigile.»

Projekti algataja, ASi Wendre omaniku Peter Hundi sõnul on heategevusprojekti eesmärgiks näidata Eesti pere-

dele, et nad on hakkama saanud millegi erilise, ning toetada vanemaid ideega, et mugava teki-padjaga komplektiga magavad lapsed tõenäoliselt rahulikult. «Oleme globaalselt edu saavutanud just tänu siinsete inimeste tublile tööle. Heategevusprojekti on meil omamoodi võimalus neid tänada,» rääkis Peter Hunt.

«Beebi sündides tuleb noortel vanematel palju lisakulutusi ning kingituseks saadud padi ja tekk võtavad neilt ühe mure vähemaks. Sellise kingituse saamine tähendab just emotsionaalses mõttes väga palju – see näitab vanemale, et tema panust hinnatakse,» ütles Eesti Õmmaemandate Ühingu president Siiri Põllumaa.

Beebide padjad-tekid on valmistatud peamiselt looduslikest materjalidest ja neid on eelnevalt testitud mitmete lastesõbralike omaduste suhtes – kangas sobib lapse PHga, on pesu-, tõmbe- ja rebimiskindel ning toodete koostisosad on ohku läbilaskvad. (HT)

Esimese magamiskomplekti andsid Pärnu haigla naiste- ja lastekliinikus üle Tallinna Lastehaigla Toetusfondi patroon Evelin Ilves, sotsiaalminister Hanno Pevkur ja Wendre nõukogu esimees Peter Hunt.

Kauni Muusika MTÜ hing Guido Kangur.

Raivo Tafenau.

Kauni Muusika MTÜ toetab Tallinna Lastehaigla Toetusfondi

Kauni Muusika MTÜ korraldab näitlejate Guido Kanguri ja Pille Lukini eestvedamisel suvekontserte Eestimaa looduskau-nites paikades – ees ootab Sõru Jazz Hiiumaal, Tuletorni kontsert Ida-Virumaal, rändkontsert «Õo valge on õnn» ja kontserdid Kõltsu mõisas –, mille igalt piletiostult annetatakse üks euro Tallinna Lastehaigla Toetusfondile.

«Kõigil neil kontsertidel kõlab muusika, mis mulle endale väga meeldib ja tahan seda jagada nendega, kes samuti heast muusikast lugu peavad. Usun, et need on avatud ja suure südamega inimesed, mistõttu otsustasime

toredatele koosolemistele lisada veel ka heategevusliku mõõtme. Igal piletiostjal on võimalus toetada Eesti laste tervist ja kõik on ilmselt nõus, et see raha läheb õigesse kohta,» rääkis Guido Kangur.

Suvi saab alguse Hiiumaa lõunati-pust, maalilise merevaatega Sõru paa-dikuurist, kus 9.–10. juunil toimub ju-ba viiendat korda Sõru Jazz festival. Lavale tuleb Eesti džässiparemik, kokku 60 muusikut, solistideks näiteks sellised tuntud nimed nagu Liisi Koik-son, Kadri Voorand, Lenna, Märt Avandi jt.

Juunis alustab oma rännakut su-vine kontserdisari «Õo valge on õnn», mis on järg Lenna Kuurmaa,

Märt Avandi ja puhkpillikvinteti Re-val Wind sügisesele kontserdisarjale «Kui vari kaob, siis valgus jääb». Pä-rast esimest ülesastumist Sõru Jazzil antakse üle Eesti veel kaheksa kont-serti.

6.–7. juulil on kõik muusikasõb-rad oodatud Tuletorni kontserdile, mis toimub Ida-Virumaal Rannapun-gerjal. Esimesel päeval tulevad lavale Siiri Sisask ja Metsatöll. Teisel päeval saab kuulata võrratut kitarrimuusikat Weekend Guitar Trio ja draamateat-ri näitlejate esituses. Kontserdile pa-neb võimsa punkti Estonian Dream Big Band, kellega koos astuvad kolmetunnisel kontserdil solistidena üles Hendrik Sal-Saller, Hedvig Han-

son, Tanja Mihhailova ja Uku Suvis-te.

Kõltsu mõisas esinevad 3. augustil Tõnis Mägi, Andres Mustonen ja Hor-tus Musicus, 9. augustil Villu Veski, Tiit Kalluste ja Tango Nuevo ning 16. au-gustil toimub kontsert «Õo valge on õnn».

MTÜ Kauni Muusika üritused on välja kasvanud Tallinnas asuva Teatri Puhveti Jazzisalongi muusikaõhtutest – paljusid seaseid esinejaid saab kuu-lata ka tänavustel suvekontsertidel.

Täpsema info esinejate kohta leiab kodulehelt www.kaunimuusika.ee. Pile-teid saab soetada Piletilevi müügi-kohtadest ning internetist aadressil www.piletilevi.ee. (HT)

Kadri Voorand.

Neste toetus on hoidnud töös Tallinna lastehaigla reanimobiilid

20 aastaga on Neste kin-gitud kütusega sõit-vad Tallinna laste-haigla reanimobiilid toimetanud ravile ligi 5000 raskes seisundis last. Koostöö jätk-ub ka tänavu.

Neste asus Tallinna lastehaiglat toe-tama 1992. aastal, kui haiglale kingiti esimene reanimobiil. «Meie esimese reanimobiili ehitasid ja sisustasid hea-tegevuskampaania käigus Turu linna karavanerid,» meenutab haigla nõuko-gu esimees Merike Martinson. «Nemad palusid selle jaoks tasuta kütust ASilt Neste ja Neste juhtkond oli nõus.»

«Arvestades, kuidas on tõusnud kütuse hind, oleme oma kuldtoetajale maksma läinud miljoneid kroone,» täpsustas Martinson. «Selle raha eest on aastatega hospitaliseeritud ligi 5000 üliraskest seisundis last.»

Neste Eesti peadirektori Ivar Koh-vi sõnul on koostöö Tallinna lastehaig-laga ettevõtte jaoks südameasi. «Ole-me kokku leppinud, et ka 2012. aastal sõidavad kõik reanimobiilid Neste kütusega. Meil on olnud väga hea meel

lastehaigla juhtide käest kuulda, et ole-me suutnud anda oma panuse Eesti laste elude päästmise,» sõnas Kohv. «Meie arvates ei ole tänapäeval ettevõ-tete ülesanne ainult kasumit teenida, vaid ka laiemalt ühiskonna arengusse panustada. Lisaks lastehaigla reanimobiilide toetamisele on Neste aastaid toetanud ka rahvuskultuuri fondi kau-du noori Eesti talente,» selgitas Kohv.

«Heategevusele suurema avaliku tähelepanu saamiseks töötasime selle aasta alguses välja spetsiaalse märgi «20 aastat Tallinna lastehaigla toetaja», mida me tänavu oma turundus- ja kommunikatsioonitegevustes laiald-selt kasutame. Loodetavasti aitab see kaasa, et inimesed abivajajat senisest rohkem märkaksid ning otsustaksid endale sobival ja jõukohasel moel Ee-sti ühiskonda heategevuse kaudu arenda-da,» lisas Ivar Kohv.

Tallinna lastehaigla lastereanimobiiliteenistus teeb peamiselt väljakut-seid üliraskest seisundis patsientide juurde. Lisaks transportitakse vastsün-dinuid Tallinna sünnitusmajadest Tal-linna lastehaigla vastsündinute osakon-da. Ülejäänud sõitudest põhiosa moo-

dustavad narkoo-siga seotud uurin-gute transpordid – lastereanimobiili brigaad teeb las-tele ka plaanilised narkoosid, mis on vajalikud näiteks magnetresonants-tomograafia või kompuuterto-mograafia läbiviimiseks.

Esimestel aastatel jäi Neste toetus 50 000 krooni piiresse, ent aasta-aas-talt on see kasvanud. «Näiteks aastail 2001–2011 spondeeris Neste haiglat 2 001 607 krooni eest,» täpsustab SA Tallinna Lastehaigla Toetusfondi juha-taja Inna Kramer. Ta lisab, et kui kõik haigla reanimobiilid on muretsetud heade toetajate abiga, on sümboolne, et toetajate abiga toimub ka nende iga-päevane ülalpidamine. «Laste tervisesse investeerimine vajab pidevat tööd. Meie lapsed ei ole mitte ainult meie tu-levik, vaid ka olevik – me kõik peame hoolitsema nende tervise eest nii palju kui vähegi saame.» (HT)

Kui lapsed magavad, saame meie uut telekat vaadata.

Haigla Klounid on lastehaiglas alati oodatud.

Tallinna lastehaigla päev piltides

FOTOD: TEET MALSROOS

Nii näeb välja intensiivvõimalat, kus võideldakse vastsündinute elude eest.

Mängunurgas on tore olla!

Ka haiglas saab lemmiktegevusega tegeleda.

Turnida mulle meeldib!

Nii näeb välja kaasaegne insuliinipump.

Vesi mõjub mulle rahustavalt.